

РЕШЕНИЕ

№ 1128

гр. София, 02.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

при участието на секретаря **М. М. В.**
като разглежда докладваното от **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**
Административно наказателно дело № 20241110200491 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по въззивна жалба срещу **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 42-0008133 София, 20.02.2023г.**, издадено от И.Д. Директор на Регионална Дирекция „Автомобилна администрация“, гр.София, определен от Министъра на МТИТС за длъжностно лице по реда на чл.92, ал.2 от ЗАвПр вр. чл.189, ал.12 от ЗДвП вр. чл.47, ал.2 от ЗАНН, с което на основание чл.53 от ЗАНН е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на **5000.00 лева на дружеството „О.“ АД, с ЕИК:** за административно нарушение по чл.56, ал.2, пр.1 вр. чл.98б, т.3 от Закона за автомобилния превоз (ЗАвПр).

Санкционираното лице обжалва НП, с инвокирани доводи за неговата незаконосъобразност. Твърди се липсата на извършено нарушение и се релевират твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения. Искане за отмяната на НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от професионален защитник, който пред съда и в писмена защита релевира допълнителни съображения по съществото на спора. **Не се претендират разноски.**

Въззиваемата страна **чрез законният си представител**, редовно призована, не изпраща процесуален представител. **Не се претендират разноски.**

Съдът като обсъди на основание чл.14 от НПК всестранно, обективно и пълно доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

I. Въззивната жалба е депозирана на 02.01.2024г. с пощенско клеймо в законоустановеният 14 (четиринадесет) дневен срок на основание чл.59, ал.2 от ЗАНН, от процесуално легитимирана страна, подписана от жалбоподателя, с обоснован и доказан правен интерес, срещу санкционен акт по ЗАНН – наказателно постановление, връчен на 21.12.2023г. с разписка инкорпорирана в самото НП, подлежащ на законов съдебен контрол от родово, местно и функционално компетентен съд на основание чл.59, ал.1 от ЗАНН, като жалбата е редовна от външна страна с посочване на изискуемите по закон реквизити, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

II. Разгледана по същество, въззивната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

III. От фактическа страна (“*ipso facto*” – извод от самият факт):

В хода на извършена административна проверка в РД „АА“ гр.София, ул. „Витиня“ № 1, извършена от свидетелите **Н. М. Ч. и Б. В. Д.** – двамата на длъжност „инспектори“ спрямо дружеството-жалбоподател „О.“ АД е установено, че същото ЮЛ като товародател е допуснал на територията на град Варна масата на натовареното ППС марка „С.“ с рег. №от категория N3 на 05.07.2023г. в 14:55 часа да надхвърля масата, отразена за ППС в неговото СРМПС от 40 000 кг. Била отчетена по кантарна бележка (проверката е била само по документи) стойност на масата на ППС от 50 120 кг. или надвишение от 10 120 кг. Въз основа на АУАН № 337308/14.09.2023г. е било постановено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 42-0008133 София, 20.02.2023г.**, издадено от И.Д. Директор на Регионална Дирекция „Автомобилна администрация“, гр.София, определен от Министъра на МТИТС за длъжностно лице по реда на чл.92, ал.2 от ЗАвПр вр. чл.189, ал.12 от ЗДвП вр. чл.47, ал.2 от ЗАНН, с което на основание чл.53 от ЗАНН е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на **5000.00 лева на дружеството „О.“ АД, с ЕИК:** за административно нарушение по чл.56, ал.2, пр.1 вр. чл.98б, т.3 от Закона за автомобилния превоз (ЗАвПр).

Изложената фактическа обстановка се установява по безспорен и еднопосочен начин от събраните по делото писмени доказателства, прочетени по реда на чл.283 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН, както и от показанията на свидетелите **Н. М. Ч. и Б. В. Д.**, които съдът кредитира изцяло, като пълни, последователни, изчерпателни и детайлни на изложената фактическа обстановка, като предвид липсата на противоречия в тях, както и поради липсата на такива с всички писмени доказателства по делото, съдът не следва да излага съображения на основание чл.305, ал.3 от НПК – “*per argumentum a contrario*”. Съдът намира, че показанията на разпитаните свидетели кореспондират на писмените доказателства по делото, доколкото всички доказателствени материали са свързани с изясняването на фактическата обстановка по случая.

IV. От правна страна (*“ipso jure”* – поради смисъла на правото):

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка *“ex officio”* относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

Според разпоредбата на чл.56, ал.2, пр.1 от ЗАвПр. товародателят или лицето, което извършва товаренето, са длъжни да не допускат масата на натовареното пътно превозно средство да надвишава допустимата максимална маса, отразена в свидетелството му за регистрация.

Доколкото нарушението по АУАН и НП е осъществено чрез бездействие, същото следва да се приеме за осъществено там, където е следвало да бъде извършено самото законово дължимо действие. В тази връзка е и практиката на ВКС, според която нарушенията, извършени чрез бездействие от юридически лица следва да се считат за извършени по тяхното седалище - в тази насока е Определение № 3 от 8.01.2020 г. на ВКС по ч. н. д. № 1205/2019 г., I н. о., НК. В тази връзка дружеството „О.“ АД има седалище и адрес на управление в гр.К., п.к. ., ул. „М. Б.“ № .. Съгласно показанията на свидетелите Ч. и Д. надвишеността на масата на ППС марка „С.“ с рег. № от категория N3 на 05.07.2023г. в 14:55 часа е извършено на територията на град Варна. Т.а. нарушението по чл.56, ал.2, пр.1 от ЗАвПр. е извършено в гр.Варна, а не по адреса на проверката на РД „АА“ в гр.София. Мястото на проверката и мястото на нарушението, както и датата на проверката и датата на нарушението са различни и не съвпадат съгласно изискванията на чл.42, ал.1, т.3-т.4 от ЗАНН вр. чл.57, ал.1, т.3 от ЗАНН. Налице са допуснати абсолютни процесуални нарушения в издадения АУАН и НП, като актосъставителят и наказващия орган са обединили датите на проверката и нарушението и местата на проверката и нарушението като общи реквизити, без да са били изрично отграничени и очертани в тях. Посочените нередовности на АУАН и НП се явяват съществени процесуални нарушения, тъй като ограничават правото на наказаното лице да разбере, къде се твърди да е извършено нарушението, за да организира адекватно своята защита. На следващо място, при издаване на обжалваното НП са допуснати множество непълноти и противоречия, които обуславят незаконосъобразността на последното. В този смисъл в обжалваното НП не е посочена изрично датата на извършване на административното нарушение, която е задължителен реквизит на НП. Липсата на посочване на датата на извършване на административното нарушение представлява абсолютен процесуален порок на НП, тъй като представлява съществен елемент от обективната страна на възведеното административно нарушение. Освен това датата на извършване на административното нарушение е от съществено значение и за изчисляване на давностните срокове.

Налице е и особената хипотеза, очертана в АУАН и в НП съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗАНН вр. чл.56, ал.2, пр.1 вр. чл.98б, т.3 от ЗАвПр, според която е предвидена в закона административнонаказателна отговорност за допустителя. При допустителството деецът не извършва деянието, а

осъзнава, че дава възможност друго лице, немотивирано и не подбудено от него и при липса на общност на умисъла за извършване на нарушението да извърши административното нарушение. Налице е различна форма на изпълнителното деяние от извършителството, каквато не е описана в наказателното постановление. В същото се сочи, че дружеството товародател „Олива“ АД е допуснало масата на инкриминираното ППС да бъде от 50 120 кг., при което с 10 120 кг. е била надвишена масата му по СРМПС, с което е извършил, вместо допуснал осъществяването чрез служителите си на фактическия състав на нарушението по чл.56, ал.2, пр.1 от ЗАвПр. Така описано нарушението в АУАН и НП следва да се определи като извършителство, а не допустителство, при която хипотеза следва да е посочено и административното нарушение, което деецът е допуснал да бъде извършено от друго лице, което не е посочено в АУАН и НП.

Съдът намира за нужно да посочи, че разпоредбите на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН изискват да бъде извършено точно, ясно и прецизно описание на твърдяното нарушение в двата процесуални документа (АУАН и НП), като се посочи мястото на нарушението. Липсата на точно конкретно място на нарушението или погрешното му определяне е съществено процесуално нарушение, което ограничава правото на защита на наказаното лице и съответно препятства съда в извършването на контролните му правомощия. Мястото на извършване на деянието е съществен негов елемент от обективна страна, обуславящ пространствените рамки на обвинението. Същият пряко кореспондира, както с факта на извършеното нарушение, така и с компетентността на органите по неговото установяване, санкциониране и упражняване на последващ контрол за законосъобразност върху така извършената санкционна дейност. Недопустимо се явява неговото извеждане въз основа на анализ на доказателствата в противоречие с изрично определеното място на нарушението в АУАН и НП. С оглед на това, погрешното попълване на този реквизит в съдържанието на АУАН, изводимо от разпоредбата на чл. 42, т. 3, предл. 2 от ЗАНН и в съдържанието на НП, изводимо от чл. 57, т. 5, предл. 3 от ЗАНН, както в правната теория, така и в съдебната практика се приема за съществено нарушение на процесуалните правила от категорията на формалните, доколкото винаги води до неяснота относно обвинителната теза. В този смисъл НП страда от непреодолим порок, който влече неговата отмяна, доколкото погрешно в АУАН и НП е посочено мястото на нарушението. Този порок е неотстраним в съдебна фаза.

НП следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

По разноските:

Страните не претендират разноски с оглед изхода на делото

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 от ЗАНН, съдът,

РЕШИ:

**ОТМЕНЯ КАТО НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО
НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 42-0008133 София,**

20.02.2023г., издадено от И.Д. Директор на Регионална Дирекция „Автомобилна администрация“, гр.София, определен от Министъра на МТИТС за длъжностно лице по реда на чл.92, ал.2 от ЗАвПр вр. чл.189, ал.12 от ЗДвП вр. чл.47, ал.2 от ЗАНН, с което на основание чл.53 от ЗАНН е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на **5000.00 лева на дружеството „О.“ АД, с ЕИК:** за административно нарушение по чл.56, ал.2, пр.1 вр. чл.98б, т.3 от Закона за автомобилния превоз (ЗАвПр).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____